

Микола МАЛЮЧЕНКО

здобувач вищої освіти

Науковий керівник:

Олег ЗАВІСТОВСЬКИЙ

старший викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

(м. Дніпро, Україна)

РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ПІДРОЗДІЛІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СПРЯМОВАНОЇ НА ВЗАЄМОДІЮ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

З огляду на досвід європейських країн треба зазначити, що одним із найважливіших інструментів правоохоронної діяльності є взаємодія з населенням. Для ефективного контролю ситуації на певній території правоохоронний орган, тобто поліція, повинна враховувати потреби громадян, що проживають на відповідній території, та індивідуальний підхід до них, який є досить актуальним і необхідним. Цей підхід передбачає готовність громадськості взяти на себе частину відповідальності за загальну якість життя у місті (громаді, селищі), а поліція, зі свого боку, повинна прислухатися до громади і діяти відповідно до її вимог та інтересів. Водночас партнерство між ними може бути успішним лише за умови довіри та взаємопорозуміння з обох сторін.

Треба зазначити, що поліція є центральним органом виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [1]. Вона є одним із державних органів, який покликаний забезпечити реалізацію конституційних прав та свобод людини і громадянина.

Відповідний досвід поліцейської діяльності свідчить про те, що її ефективність прямо залежить від рівня підтримки поліції населенням, довіри суспільства до поліцейських структур. У зв'язку з цим на сучасному етапі реформування Національної поліції в Україні одним із пріоритетних завдань є створення партнерських відносин між поліцією і громадянським суспільством та налагодження тісної взаємодії між ними.

На сьогодні однією з найпоширеніших моделей партнерської взаємодії у світі є такі моделі, як: «CommunityPolicing», «Community-oriented Policing», «NeighborhoodPolicing». Ці моделі побудовані щодо відносин поліції з населенням і громадськими формуваннями, які використовуються у поліцейській діяльності США, Великобританії, Німеччини, Польщі [2].

Досягнення взаєморозуміння щодо суті концепції роботи поліції з населенням за місцем проживання є досить складним завданням. Дисонанс полягає у тому, що правоохоронці орієнтуються на власні уявлення щодо роботи у сфері громадського порядку і безпеки, які здебільшого не збігаються з потребами місцевої громади [3]. Отже, зважаючи на зміни у законодавстві та потреби суспільства, першочерговим завданням є забезпечення порозуміння в діяльності поліції щодо охорони правопорядку з інтересами конкретної громади. Однак зараз в Україні фактично відсутній досвід впровадження моделей роботи поліції, орієнтованої на громаду: поліція залишається ізольованою від населення, не є підзвітною перед ним, відсутні методики визначення правоохоронних потреб громади тощо.

Підсумовуючи вище зазначене, треба вказати, що метою таких кроків є запровадження ефективних моделей, прикладом є США та Великобританія, діяльності поліції з урахуванням правоохоронних потреб місцевих громад. Безумовно, критерії взаємодії, співпраці або партнерства є прогресом у розумінні правоохоронної діяльності, але базовим принципом у налагодженні потреб громади в питаннях саме безпеки.

Отже, розуміння громади того, чим повинен займатися поліцейський, значно відрізняється від його саме бачення. Відповідно до цього не може не викликати постійного невдоволення населення до їх роботи, а саме обов'язків і функцій, які вони виконують на благо українському народові.

1. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015І. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

2. Тьорло О. І. Тактико-спеціальна підготовка працівників Національної поліції : навч. посібник. Львів : ЛьвДУВС, 2018. 480 с.

3. Крупник А. С. Громадський контроль: сутність та механізми здійснення. URL : http://novyi-striyi.at.ua/gromkontrol/KRUPNYK_A_pro_grom_kontrol.pdf.